

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619010176
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8619010176.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.12.2023, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol. pre prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a obžalovanej právnickej osoby EBEN - JK s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/33/2023 zo dňa 27.03.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. a odvolanie obžalovaného EBEN - JK s.r.o. so sídlom 090 16 Rovné 138, IČO: 46 689 184 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom D. XXX, okr. C., konateľ spoločnosti EBEN - JK s.r.o., Rovné 138 uznaný vinným z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaná právnická osoba EBEN - JK s.r.o., so sídlom 090 16 Rovné 138, IČO: 46 689 184, uznaná vinnou z prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný A. B.

- ako konateľ a osoba fakticky konajúca v mene spoločnosti EBEN - JK s.r.o., so sídlom 090 16 Rovné 138, IČO: 46 689 184, v období od 06.03.2017 do 22.03.2017 na pozemku parcel KN-C číslo XXX, XXX, XXX/X, XXX/X E. XXX/X v katastrálnom území obce D. F. C., patriacich do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, bez právoplatného súhlasu príslušného orgánu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny a bez vyznačenia drevín určených na výrub príslušným orgánom ochrany prírody a krajiny, ktorých obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou bol nad 40 cm a teda v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3, ods. 4 písm. a/, ods. 8 zákona číslo 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení, prostredníctvom obchodnej spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., Duplín dal vyrúbať 9 stromov čerešne vtáčej (*cerasus avium*), 53 stromov hraba obyčajného (*carpinus betulus*), 31 stromov javora poľného (*acer campestre*), 14 stromov topoľa osikového (*populus tremula*), strom topoľa bieleho (*populus alba*), 14 stromov vrby rakytovej (*salix caprea*), 3 stromy hrušky planej (*pyrus pyraister*), 2 stromy jelše lepkavej (*alnus glutinosa*), 19 stromov liesky obyčajnej (*corylus avellana*) a 8 stromov brezy previsnutej (*betula pendula*) a Družstvu Rovnex so sídlom Rovné a ďalším spoluvlastníkom uvedených pozemkov tak bola spôsobená majetková škoda 1.565,20 eura a Slovenskej republike, zastúpenej odborom starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu vo Svidníku spoločenská škoda 118.536,- eur,

2. obžalovaná právnická osoba EBEN - JK s.r.o.

- prostredníctvom konateľa A. B., ktorý fakticky konal za spoločnosť EBEN - JK s.r.o., so sídlom 090 16 Rovné 138, IČO: 46 689 184, v období od 06.03.2017 do 22.03.2017 na pozemkoch parcel KN-C číslo XXX, XXX, XXX/X, XXX/X E. XXX/X v katastrálnom území obce D. F. C., patriacich do

poľnohospodárskeho pôdneho fondu, bez právoplatného súhlasu príslušného orgánu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny a bez vyznačenia drevín určených na výrub príslušným orgánom ochrany prírody a krajiny, ktorých obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou bol nad 40 cm a teda v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3, ods. 4 písm. a/, ods. 8 zákona číslo 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení, prostredníctvom obchodnej spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., Duplín dala vyrúbať 9 stromov čerešne vtáčej (*cerasus avium*), 53 stromov hraba obyčajného (*carpinus betulus*), 31 stromov javora poľného (*acer campestre*), 14 stromov topoľa osikového (*populus tremula*), strom topoľa bieleho (*populus alba*), 14 stromov vrbky rakytovej (*salix caprea*), 3 stromy hrušky planej (*pyrus pyraeaster*), 2 stromy jelše lepkavej (*alnus glutinosa*) a 8 stromov brezy previsnutej (*betula pendula*) a Družstvu Rovnex so sídlom Rovné a ďalším spoluvlastníkom pozemkov tak bola spôsobená majetková škoda 1.565,20 eura a Slovenskej republike zastúpenej odborom starostlivosti o životné prostredie Okresného úradu vo Svidníku spoločenská škoda 118.536,- eur.

Za to im okresný súd uložil:

1. Obžalovanému A. B.

Podľa § 306 ods. 2 Trestného zákona a § 56 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 300,- (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

2. Obžalovanej právnickej osobe EBEN - JK s.r.o.

Podľa § 306 ods. 2 Trestného zákona a podľa § 10 písm. d/, § 15 zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov, peňažný trest vo výške 1.600,- (tisícšesťsto) eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú, Slovenskú republiku, zastúpenú Okresným úradom, odborom starostlivosti o životné prostredie Svidník, s nárokom na náhradu škody pozostávajúcej zo spoločenskej hodnoty vyrúbaných drevín, odkázal na konanie pred príslušným orgánom štátnej správy.

Okresný súd napadnutým rozsudok obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil spod skutku pod číslom 2. obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 11.07.2019 č. Pv 96/17/7712-80, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- v druhej polovici februára 2017 pracovníkom obchodnej spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., Duplín, prostredníctvom ktorých mal byť vykonávaný výrub drevín na pozemkoch parciel KN-C číslo XXX, XXX, XXX/X, XXX/X E. XXX/X v katastrálnom území obce D. F. C. patriacich do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, neoprávnene a i napriek podmáčanému terénu určil trasu prepravy drevín od miesta výrubu po miesto štiepkovania drevnej hmoty, po ktorej do 22.03.2017 bolo následne na špeciálnom motorovom vozidle továrenskej značky PONSSE Wisent prepravených 154 stromov rôzneho druhu predstavujúcich 7,37 m3 drevnej hmoty a vytvorením hlbokých rýh došlo k poškodeniu trvale trávneho porastu na pozemkoch parciel KN-C číslo XXX E. XXX a ornej pôdy na pozemku parcely KN-C číslo XXX/X v katastrálnom území obce D. a majetkovej ujme na rastlinnej produkcii a Družstvu Rovnex so sídlom Rovné ako aj ďalším spoluvlastníkom týchto pozemkov bola spôsobená škoda 1.016,86 eur, ktorá v súčasnosti netrvá,

teda mal poškodiť cudziu vec a spôsobiť tak na cudzom majetku malú škodu,

čím mal spáchať prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, lebo skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku, voči jeho odsudzujúcej časti, podal odvolanie obžalovaný, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil tým, že pri výrube drevín na pozemkoch, ktoré mal v riadnom užívaní a ktoré nikto nespochybnil, vykonával všetky úkony so starostlivosťou riadneho hospodára, pričom v danej veci mal záujem, aby nedochádzalo k znehodnoteniu poľnohospodárskej

pôdy, ktorú užíval z dôvodu nemožnosti ich užívať na poľnohospodárske účely z dôvodu ich zarastenia náletovými drevinami a krovmi, pričom táto povinnosť mu vyplýva aj na základe povinnosti poľnohospodára hospodáriaceho na poľnohospodárskej pôde, pričom pozemky, na ktorých sa tieto náletové dreviny nachádzali, patria do poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Z predložených dokladov podľa odvolateľa jednoznačne vyplýva, že spoločnosť EBEN - JK s.r.o., ako užívateľ poľnohospodárskych pozemkov, má k predmetným parcelám užívací vzťah odvodený od Dohody uzavretej s Družstvom Rovnex, ktorý nikto nikdy nespochybňoval, až na osobu starostu obce C. G., ktorý ako člen orgánov družstva, aj keď má vedomosť o takejto dohode, túto bezdôvodne spochybňuje. Odvolateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že v predmetnej veci oslovil p. H., o ktorom predpokladal z titulu výkonu jeho funkcie na Spoločnom obecnom úrade Nižný Orlík, že má vedomosti o potrebných formalitách a podal žiadosť na Obecný úrad Rovné na výrub drevín. Na základe uvedeného bol v tomto prípade uzročený, že stačí podanie žiadosti, aby mohol pristúpiť k výrubu stromov, ktorých obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou bol do 40 cm, čo aj následne malo byť realizované. Čo sa týka výrubu stromov nad daný rozsah, odvolateľ poprel, aby vydal taký príkaz pracovníkom spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., dokonca výrub takýchto stromov zakázal, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že po výrube na daných parcelách zostali stromy, ktorých obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou bol nad 40 cm. Zo strany pracovníkov spol. MRÁŽ, s. r. o. však aj napriek tejto skutočnosti došlo aj k výrubu stromov nad tento limit, pričom on nebol nijako motivovaný porušením tejto povinnosti, keďže z takejto výroby nemal žiaden prospech, keďže dohoda so spol. MRÁŽ, s. r. o. bola taká, čo bolo aj preukázané v konaní pred súdom, že oni mu vykonajú výrub a predaj drevnej hmoty bude v ich réžii. Podľa výpovede svedka I. J., ktorý sa podieľal na výrube stromov, pokyny im zadával K. (asi mal na mysli K. L., zamestnanca firmy MRÁŽ, s. r. o. a švagra konateľa pána K.). Z výpovede svedka A. B. vyplýva, že pokyn na výrub stromov im dával K. L.. Odvolateľ upriamil pozornosť na výpoveď svedka K. B., ktorý výslovne uviedol, že nemá vedomosť o tom, aby im obžalovaný zadal, čo majú rezať. Odvolateľ nesúhlasí s výrokom o vine, keďže tento sa musí zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a tieto dôkazy musia tvoriť súhrnne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich dôkazov, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že o nich možno vyvodíť jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru o tom, že sa skutok stal a že tento skutok spáchal obžalovaný. Odvolateľ je toho názoru, že v danom prípade súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na dôkazy, ktoré jednoznačne spochybňujú jeho zavinenie za skutok kladený mu za vinu, pričom súd pri svojom rozhodovaní vôbec neodstránil zjavné rozpory vo vykonaných dôkazoch, pri rozhodovaní vo veci nevzal do úvahy jednotlivé dôkazy spochybňujúce jeho vinu, resp. dôkazy svedčiace o jeho nevine, pričom pri hodnotení jednotlivých dôkazov a následne pri rozhodovaní o vine porušil jeho základné právo na spravodlivý súdny proces. Vychádzajúc z uvedeného má odvolateľ za to, že nebolo preukázané, aby ako konateľ spoločnosti EBEN - JK s.r.o. svojím konaním pri výrube drevín na poľnohospodárskom pozemku, ktorý užívala spol. EBEN - JK s.r.o., dal pokyn na výrub stromov tak, ako sa mu kladie za vinu, nakoľko z jednotlivých dôkazov vyplývajú zjavné pochybnosti o tom, kto dal pokyn na výrub stromov, najmä s poukazom na skutočnosť, že z tohto výrubu nemal žiaden prospech, keďže vyťažená drevná hmota mala byť realizovaná realizátorom výrubu spol. MRÁŽ, s. r. o.. Z uvedeného dôvodu je, podľa názoru odvolateľa, potrebné zväziť dôveryhodnosť a nezáujatosť svedeckých výpovedí zodpovedných osôb konajúcich za spoločnosť MRÁŽ, s. r. o. pána K. a pána L., resp. pracovníkov, ktorí tento výrub vykonali, keďže títo boli vo zjavnom vzťahu k realizátorovi výrubu. Záverom odvolateľ navrhol, aby odvolací súd vzal do úvahy všetky okolnosti týkajúce sa činu, ktorého spáchanie mu je kladené za vinu, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré spochybňujú jeho trestnú zodpovednosť, s prihliadnutím na závažné rozpory vyplývajúce z jednotlivých svedeckých výpovedí, ako aj s prihliadnutím na ním preukázané nedostatky pri hodnotení jednotlivých dôkazov, na absenciu akýchkoľvek usvedčujúcich dôkazov a rešpektujúc základnú zásadu trestného konania „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ rozhodol tak, že zruší rozsudok okresného súdu a následne ho spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodí, resp. zruší napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu a vec vráti okresnému súdu.

Obžalovaná právnická osoba EBEN - JK s.r.o. podala proti rozsudku odvolanie, ktoré zahlásila priamo na hlavnom pojednávaní a ktoré následne prostredníctvom svojho opatrovníka odôvodnila, kde poukázala na to, že sa plne pridrižiava právnej argumentácie svojho konateľa A. B. uvedenej v odôvodnení odvolania, na ktoré poukazuje v celom rozsahu a poukázala aj na, vykonaným dokazovaním preukázané, uzatvorenie písomnej objednávky zo dňa 10.03.2023 medzi spoločnosťami EBEN - JK s.r.o. a MRÁŽ, s. r. o., ktorá výrub drevín realizovala. Objednávka spočívala vo výrube drevín do obvodu 40 cm meraného vo výške 130 cm. Obaja konatelia týchto spoločností zhodne potvrdili, že dohodnutou odmenou za výrub drevín pre spoločnosť MRÁŽ, s. r. o. mala byť reálne vyrúbaná drevná

hmota. Ekonomický prospech z výrubu drevín nad 40 cm obvodu vo výške 130 cm mala evidentne spoločnosť EBEN - JK s.r.o.. V predmetnej veci tak absentuje motív a pohnútko spoločnosti EBEN - JK s.r.o. k spáchaniu predmetného skutku. Ako vyplýva z oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, zámerom spoločnosti EBEN - JK s.r.o.. bola kultivácia a zveľadenie pôdy, ktorú sama poľnohospodársky obhospodarovala a nie páchanie trestnej činnosti, ako to tvrdí obžaloba. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že právnickú osobu EBEN - JK s.r.o. spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a nezistil podklad ani pre zrušenie, ani pre zmenu napadnutého rozsudku v prospech odvolateľov.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za pochybné a tiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ako aj s tvrdeniami jednotlivých svedkov o tom, ako malo dôjsť k skutku, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný. Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil, a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku okresného súdu odkazuje.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi okresného súdu v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť krajský súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených okresným súdom.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, predmetné konanie obžalovaných v bode 1. obžaloby považoval okresný súd, pokiaľ ide o otázky priebehu správneho konania o vydanie súhlasu orgánu ochrany prírody (Obec Rovné) na výrub drevín na základe žiadosti obžalovaných, za potvrdené predovšetkým výpoveďou svedkov L. H., C. G., a M. E. J. a tiež s tým súvisiacimi listinnými dôkazmi. Pokiaľ ide o samotný priebeh výrubu drevín, kto a kedy dával pokyny na túto ťažbu a kto určoval priestor, kde sa bude ťažiť, tento mal okresný súd preukázaný výpoveďami zamestnancov spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., odborným vyjadrením M. A., zápisnicou o obhliadke miesta činu a ďalšími listinnými dôkazmi.

Z vykonaných dôkazov je, podľa názoru okresného súdu, zrejmé, že začiatkom marca sa obžalovaný A. B., ako konateľ spoločnosti EBEN - JK s.r.o., osobne stretol s konateľom spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., D. K. a tiež s jeho zamestnancom K. L. a dohodli sa na odstraňovaní náletových drevín z poľnohospodárskych pozemkov, ktoré užíval obžalovaný. Predmetné pozemky užíval vo výmere zodpovedajúcej uzavretým nájomným zmluvám s vlastníkmi pozemkov (v nájomných zmluvách však nie sú uvedené konkrétne parcelné čísla a označenia pozemkov), a to vcelku na vyčlenenom pozemku, na základe dohody s Družstvom Rovnex so sídlom v Rovnom (výpoveď svedka M. B. a M. N., listinný dôkaz na čl. 529 spisu). Dňa 07.03.2017 bolo Obci Rovné, ako príslušnému orgánu ochrany prírody, doručené Oznámenie

o uskutočnení výrubu nežiaducich drevín v obci Rovné zo dňa 06.03.2017, ktorým spoločnosť EBEN - JK s.r.o. oznámila, že pristúpi k výrubu nežiaducich drevín do obvodu 40 cm, ktoré nepodliehajú súhlasu na výrub. Následne dňa 10.03.2017 bola podpísaná konateľmi oboch spomínaných spoločností písomná objednávka na výrub a likvidáciu náletových drevín do hrúbky 40 cm. Dňa 09.03.2017 bola na Obec Rovné doručená žiadosť spoločnosti EBEN - JK s.r.o. o vydanie súhlasu na výrub dreveniny podľa zákona č. 543/2002 Z. z. na pozemku – trvalo trávnaté porasty v k.ú. Rovné. Dňa 17.03.2017 sa na Obecnom úrade v Rovnom konalo ústne pojednávanie na základe predmetnej žiadosti, kde bolo konštatované, že žiadateľ nemá doložený písomný súhlas na výrub od majiteľov pozemkov a že po doplnení podkladov bude konanie obnovené. Napokon však rozhodnutie orgánu ochrany prírody vydané nebolo a konanie bolo zastavené pre nedoplnenie žiadosti. Okrem toho z výpovede svedka H. je zrejmé, že tento spolu s obžalovaným B. vycestoval za svedkom M. J. do Prešova, kde mu bolo vysvetlené, čo je potrebné k žiadosti konkrétne doplniť. Obžalovaný B. preto, podľa názoru okresného súdu, disponoval všetkými informáciami ohľadom splnenia zákonných požiadaviek potrebných pre realizáciu výrubu na základe jeho žiadosti. I napriek uvedenému však obžalovaný B. po tom, čo dal pracovníkom spoločnosti MRÁŽ, s. r. o. najskôr pokyn rúbať len dreveniny do priemeru kmeňa 40 cm vo výške 130 cm nad zemou, následne po niekoľkých dňoch prác týmto oznámil, že môžu rezať aj hrubšie stromy, pre ktoré bude mať povolenie. Okresný súd oproti obžalobe upravil časové obdobie páchania skutku od 06.03.2017 (týmto dňom je datované Oznámenie o uskutočnení výrubu drevín) do 22.03.2017, kedy boli práce zastavené políciou.

Okresný súd ďalej dôvodil tým, že z výpovedí svedkov, pracovníkov spoločnosti MRÁŽ, s. r. o., K. L., K. O., L. C. a A. P. je zrejmé, že pokyny k výrubu náletových drevín im dával obžalovaný, ktorý pravidelne chodil na miesto realizácie výrubu a ich prácu kontroloval. Výpoveďami týchto svedkov bola, podľa okresného súdu, vyvrátená obrana obžalovaného, ktorý tvrdil, že na mieste realizácie výrubu bol len na jeho začiatku, kedy pilčíci rezali len tenké stromy. Z výpovede svedka P., ktorý začal na mieste pracovať s vyvážačkou až po tom, čo už výrub stromov prebiehal, vyplýva, že pri určení trasy zväžania dreva bol prítomný aj obžalovaný B. a počas 3 - 4 dní, kedy svedok P. s vyvážačkou na mieste pracoval, ho tam videl asi dvakrát, následne práce ukončila polícia dňa 22.03.2017. Podľa názoru okresného súdu je teda zrejmé, že obžalovaný bol na mieste výrubu aj v čase, kedy boli vyrúbané aj stromy s obvodom kmeňa nad 40 cm meraným vo výške 130 cm nad zemou. Títo svedkovia vypovedali ohľadom podstatných okolností skutku zhodne a konzistentne tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že skutok, právne kvalifikovaný ako prečin porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, sa stal a že ho spáchali obaja obžalovaní. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného trestného činu zistenia, ktoré sú správne. Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem.

Ani krajský súd neuveril obhajobe obžalovaných. Obžalovaného A. B. priamo usvedčuje vnútorne konzistentnou výpoveďou svedok L. C., ktorý potvrdil, že majster L. spolu s obžalovaným určili, čo majú rezať. Na začiatku im povedali, že majú rezať len stromy do obvodu 40 cm a že keď bude neskôr povolenie, tak môžu rezať aj ostatné stromy. To, že môžu rezať stromy aj nad obvod 40 cm im asi oznámil obžalovaný, pričom tento spolu s majstrom hovoril, že je nejaké povolenie vydané a že na hrubšie stromy bude tiež vydané povolenie. Obrana obžalovaného bola vyvrátená aj výpoveďou svedka K. B., z výpovede ktorého vyplýva, že pred samotným výrubom v obci Rovné ich inštruoval L. spolu s obžalovaným tak, že im ukázali na strome obvod kmeňa 40 cm a povedali im, že do takého obvodu môžu stromy rezať. Obžalovaný im ukázal aj územie, ktoré majú vyrezať. Asi po dvoch týždňoch došiel obžalovaný a kázal im rezať aj hrubšie stromy, pretože aj na tento výrub bude mať povolenie. Svedok K. O. uviedol, že sa obžalovaného pýtali, či má povolenie a on im povedal, že povolenie má, no potom sa ukázalo, že povolenie nebolo vydané. Keď začali rezať pri ceste, tak tam boli samé tenké stromy a neskôr ich obžalovaný poslal ďalej, kde rezali aj hrubšie stromy. Na tenké stromy, ktoré rezali od hlavnej cesty asi nejaké povolenie obžalovaný mal, ale na tie hrubšie stromy, ktoré rezali potom neskôr, už povolenie nemal. Z výpovede svedka L. H. vyplýva, že v čase spáchania skutku pracoval ako stavebný referent, pričom mal aj odbornú spôsobilosť na povoľovanie výrubu drevín a to aj vo vzťahu k obci Rovné. Obžalovaný ho oslovil ohľadom začatia konania o výrub drevín na pozemkoch, ktoré mala v tom čase v nájme jeho firma EBEN - JK s.r.o. Na základe podanej žiadosti sa začalo konanie. Ústne

konanie sa konalo na obecnom úrade Rovné, kde bol prítomný starosta obce Rovné G., ďalej tam bol prítomný M. J. za štátnu ochranu prírody z Prešova a bol tam aj on. Obžalovaný sa konania nezúčastnil. M. J. skonštatoval, že k žiadosti musia byť doložené podklady potrebné na to, aby vydal súhlas na výrub drevín, preto sa ďalej v tomto konaní nepokračovalo. Následne svedok spolu s obžalovaným vycestovali do Prešova za M. J., kde im bolo vysvetlené, čo je potrebné k žiadosti doplniť. Okrem toho svedok obžalovanému vysvetlil, že povolenie nepotrebuje na výrub stromov do 40 cm obvodu a to na pozemkoch, kde má nájomný vzťah s ich vlastníkmi. Z výpovede svedka tiež vyplýva, že za jeho pôsobenia na úrade do februára 2021 povolenie pre obžalovaného nebolo vydané. Zhodne tak vypovedala aj svedkovia C. G., starosta obce Rovné a M. E. J.. Skutočnosť, že uvedené povolenie na výrub nebolo vydané, potvrdil svojou výpoveďou aj sám obžalovaný.

Krajský súd nevzhladol žiaden dôvod, aby výpovede vyššie uvedených svedkov nezhodnotil inak než objektívne a nezaújate, a za také ich považuje aj napriek skutočnosti, že sú pracovníkmi spoločnosti MRÁŽ, s. r. o.. Podľa názoru okresného súdu u týchto svedkov absentuje motív alebo snaha poškodiť obžalovaným alebo prikrášiť vnímané fakty, rovnako tak absentuje motív nehovoriť pravdu o zistených skutočnostiach, ako sa na to snažil poukázať obžalovaný v odvolacích námietkach.

Správne tak okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný A. B. a obžalovaná právnická osoba EBEN - JK s.r.o. prostredníctvom svojho konateľa bez právoplatného súhlasu príslušného orgánu štátnej správy na úseku ochrany prírody a krajiny a bez vyznačenia drevín určených na výrub príslušným orgánom ochrany prírody a krajiny, ktorých obvod kmeňa meraný vo výške 130 cm nad zemou bol nad 40 cm a teda v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3, ods. 4 písm. a/, ods. 8 zákona číslo 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v platnom znení v značnom rozsahu vyrúbali stromy. Obžalovaní konali úmyselne, pričom mali vedomosť o tom, že príslušné povolenie na výrub stromov vo výške 130 cm nad zemou bol nad 40 cm nebolo vydané, čím naplnil objektívnu stránku prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov okresným súdom a predkladá krajskému súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov okresným súdom si ale krajský súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Krajský súd v danom dáva do pozornosti, že pre zisťovanie skutkového stavu veci, aj pre samotné hodnotenie dôkazov platia v trestnom konaní zákonom stanovené pravidlá, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok pritom nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v zmysle ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zároveň sa k vyššie vymedzeným námietkam obžalovaného žiada poznamenať, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadí jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolacie argumenty nepresvedčili krajský súd o nezákonnosti rozsudku okresného súdu napadnutého odvolaním obžalovaných.

Právna kvalifikácia súdeného skutku, ako prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1, alinea druhá Trestného zákona, aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení. Prečinu porušovania ochrany stromov a krov podľa § 306 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, sa dopustí ten, kto v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v značnom rozsahu poškodí alebo zničí strom alebo ker, alebo ich vyrúbe, potrestá sa odňatím slobody na jeden až päť rokov.

Ustanovením sú chránené stromy a krovy pred nedovolenými a škodlivými zásahmi. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu prírody a krajiny v značnom rozsahu poškodí alebo zničí strom alebo ker, prípadne ich vyrúbe. Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (všeobecný subjekt). Z hľadiska subjektívnej stránky sa pri tomto trestnom čine vyžaduje úmyselné zavinenie. Podľa § 124 ods. 1, ods. 3 veta prvá Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o ochrane prírody a krajiny), na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájmovej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník, správca alebo nájomca a po vyznačení výrubu dreviny.

Podľa § 47 ods. 4 písm. a/ zákona o ochrane prírody a krajiny, súhlas na výrub dreviny sa nevyžaduje na stromy s obvodom kmeňa do 40 cm, meraným vo výške 130 cm nad zemou, a súvislé krovité porasty v zastavanom území obce s výmerou do 10 m² a za hranicami zastavaného územia obce s výmerou do 20 m².

Podľa § 47 ods. 8 zákona o ochrane prírody a krajiny, výrub dreviny podľa odseku 3 možno vykonať len po vyznačení výrubu dreviny a po právoplatnosti súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorým je vykonávateľ výrubu povinný sa na požiadanie preukázať.

Obžalovaný síce podal odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, ale v dôvodoch odvolania nešpecifikoval žiadne výhrady, ani vady výroku rozsudku súdu prvého stupňa proti uloženému druhu a výmere trestu. Odvolací súd potom preskúmal výrok o treste a vzhľadom na vyššie vyslovený záver o právnej kvalifikácii súdeného skutku, stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druh a výmeru uloženého trestu obžalovanému.

V evidencii priestupkov má obžalovaný záznam o spáchaní celkovo siedmich priestupkov na úseku dopravy. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ štyrikrát odsúdený, naposledy rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 2T/81/2004 zo dňa 30.06.2004 pre prečin ohrozenie prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 184 Trestného zákona, súd upustil od potrestania podľa § 24 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Odsúdenia obžalovaného boli vo všetkých štyroch prípadoch zahladené.

Pri skúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku krajský súd nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Trestného zákona, ako aj ostatné, na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, má trest postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd v súlade so stavom veci zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku. Nepochybil okresný súd, keď priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pretože bol postihnutý len za menej závažné dopravné priestupky a posledné odsúdenie pochádza z obdobia viac ako 13 rokov pred spáchaním tohto súdeného skutku, bez zistenia prirážajúcej okolnosti.

Krajský súd si v súvislosti s výrokom o treste osvojil aj argumentáciu okresného súdu, ktorou odôvodnil uloženie alternatívneho peňažného trestu priamo nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody. So závermi okresného súdu sa krajský súd stotožnil, pretože majú oporu v zákonným spôsobom vykonanom dokazovaní a sú výsledkom postupu pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku a uložený trest vystihuje požiadavku súladu s účelom trestu a požiadavku primeranosti trestu. V zhode s úvahami okresného súdu aj krajský súd konštatuje, že osoba obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, odôvodňuje predpoklad, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona bude možné dosiahnuť aj peňažným trestom, ktorý zasiahne do majetkovej sféry obžalovaného a umožní mu v prípade, že peňažný trest zaplatí, dosiahnuť zahľadanie odsúdenia, a teda eliminovať negatívne účinky spojené s výpisom z registra trestov. Tento druh trestu zodpovedá aj povahe a závažnosti spáchaného trestného činu a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu ho možno považovať za adekvátny. Uloženie peňažného trestu vo výmere 300,- eur, pri súčasnom obligatórnom ustanovení náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov (pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený), vytvára dostatočné predpoklady na naplnenie všetkých funkcií trestu (výchovná, preventívna, represívna a ochranná). Vzhľadom na vyššie uvedené, nemal krajský súd dôvod meniť výrok o treste v žiadnej jeho časti.

Krajský súd nemal výhrady ani voči výroku o treste vo vzťahu k obžalovanej spoločnosti EBEN - JK s.r.o., ktorej bol uložený peňažný trest vo výške 1.600,- eur podľa § 15 zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb. Takto uložený trest je, aj podľa názoru krajského súdu, možno považovať za adekvátny, ktorý ako správne konštatoval aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, nebude mať zásadný vplyv na zamestnancov obžalovanej spoločnosti, ani neovplyvní ďalšiu činnosť obžalovanej právnickej osoby, poukazujúc na zistenia, že spoločnosť nemá nedoplatky voči štátu, vykazuje činnosť, aj keď v poslednom období so stratou, avšak vzhľadom na jej majetok bude schopná trest, takmer na samej spodnej hranici zákonom stanoveného peňažného trestu pre právnickú osobu, zaplatiť.

Pri absencii konkrétnych odvolacích námietok obžalovaných proti výroku okresného súdu, ktorým rozhodol o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného, krajský súd po preskúmaní tejto časti výroku odvolaním napadnutého rozsudku dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v rámci adhézneho konania zodpovedá stavu veci a zákonu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovenie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovaného A. B. a obžalovanej právnickej osoby EBEN - JK s.r.o. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.